

[Mølgaard]

mensætning af radiorådet, men vi vil gerne pege på, at den rigtige vej til at skaffe sig et radioråd, der virkelig har en adkomst til at fungere som lytternes og seernes talsmænd, er et direkte valg fremfor et medlemskab af en organisation, hvad jeg egentlig også troede at centrum-demokraterne ikke fandt var særlig væsentligt i den ene og den anden sammenhæng i betragtning af, at et parti-medlemskab i et enkelt af folketingets partier i hvert fald er fuldstændig uden indflydelsesadgang. Hvorfor skal det så i forhold til Danmarks Radio betyde overordentlig meget, om man er medlem af en lytterforening eller ikke er medlem af en lytterforening?

Vi nærer en ængstelse for, at kontroversielle udsendelser måske har knap så god en adgang, hvis formuleringerne bliver for strenge, sådan som centrum-demokraterne foreslår det. Vi er egentlig meget tilhængere af, at der virkelig er alsidig adgang til mikrofonen, men vi er altså også åbne over for at børe i, om »Det sidste stik« tilhører den eneste form for udsendelser, der får adgang til mikrofoner og kameraer.

Formanden:

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 46, (om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed), hr. Flemming Jensen, har ordet.

Flemming Jensen (KF):

Jeg vil gerne indledningsvis gøre et par bemærkninger om centrum-demokraternes forslag. Det er uden videre klart, at vi i det konservative folkeparti ser med megen sympati på de tanker, der ligger i forslaget § 1, stk. 2, hvor man åbner for muligheden for at gennemføre reklamefinansieret radio i Danmark.

Vi er enige i, at der har været en stigende interesse for at bryde Danmarks Radios monopol, og vi bemærker i øvrigt med lidt nostalgisk vemod, at man henviser til Radio Mercur. Det var ikke det konservative folkeparti, der torpederede dette skib. Måske kunne man her så spørge, når man taler om reklameradio: hvorfor egentlig 5 års perioden?

Om det øvrige i centrum-demokraternes forslag skal jeg blot sige, at vi er heller ikke uenige i – det ved jeg da i hvert fald fra min post – at der kommer mange klager over Danmarks Radio, og efter vor opfattelse er

mange af disse klager også berettigede. Derfor kan vi støtte den ny affattelse af lovens § 7, stk. 1, hvor 2. pkt. efter vor opfattelse får en klar formulering i centrum-demokraternes forslag.

Men når det er sagt, synes jeg også, vi skal tilføje, at man måske bør overveje, om man virkelig behøver at detaljere det hele så meget, som man siden gør i omtalen af, hvad rådet specielt skal lægge vægt på. Man skal huske, at jo mere man detaljerer, jo mere sandsynligt er det, at man opfatter det skrevne som udtømmende i *alle* situationer, og her finder vi, at man jo i forslaget i forvejen har sagt det ganske klart én gang.

Det konservative folkeparti er skeptisk over for tanken om direkte valg.

Hvad angår undervisningsudsendelserne, så har de jo været ganske langt fremme i debatten. Problemet her er vel det helt centrale: hvor skal man placere ansvaret? Det er i hvert fald for det konservative folkeparti meget afgørende, at ansvaret ikke skal kunne tilsløres på nogen måde, ej heller af landscentraler eller andet godt. Ansvar skal ligge fast, men der skal også kunne drages konsekvenser, når ansvaret er lagt fast. Ud fra dette synspunkt vil vi vurdere dette forslag.

Må jeg om fremskridtspartiets forslag sige, at umiddelbart kan det da lyde meget tiltalende. Hvem vil ikke acceptere, at der bliver det størst mulige ansvar hæftet på de meget store beløb? Men det, der kan bekymre det konservative folkeparti i forbindelse med dette forslag, er, at man jo rent faktisk ser bort fra, at Danmarks Radio i dag har en selvstændig funktion og har en bestyrelse med et selvstændigt ansvar. Danmarks Radio er adskilt fra folketinget og, forhåbentlig da, regeringen, og tænker man sig forslagsstillerens tankegang videreført, kan den yderste konsekvens blive noget ganske andet end det, jeg er sikker på fremskridtspartiet selv ønsker.

Vi ser altså med skepsis på dette forslag.

Må jeg så om det tredje og – i al beskedenhed sagt – bedste forslag sige, at det konservative folkeparti er naturligvis taknemligt for den velvilje, vi har mødt mange steder. Jeg forsøgte at tælle op, at 76 medlemmer var repræsenteret bag dem, der var mere eller mindre tøvende, men dog i noget omfang støttede forslaget. Vi er altså et godt stykke på vej.